

Αναπολώντας το χθες: Για τον «αδελφό» μου τον Κώστα

Γράφει ο Μάκης Μπαλαούρας

Έφυγε την περασμένη βδομάδα ένα παλικάρι, αγωνιστής της ζωής, που μεγαλώσαμε στο ίδιο σπίτι, δουλέψαμε στο μπακάλικο, παίξαμε μπάλα και κάναμε διαολιές μαζί.

Με τον Κώστα Ρηγόπουλο, γνωστό και με το παρατσούκλι «Βουκόλος», ζήσαμε μαζί από παιδιά. Ήλθε ως υπάλληλος στο μαγαζί «Αδελφοί Π. Μπαλαούρα Ο.Ε.», δηλαδή του πατέρα μου Δημήτρη και του θείου μου Νιόνιου, που με τη σκληρή δουλειά όλης της οικογένειας, από τις φτωχότερες οικογένειες των Λεχαινών, εκτινάχτηκαν επιχειρηματικά στο μεσοπόλεμο, με υποκαταστήματα εισαγωγών-εξαγωγών στον Πειραιά και στην Αθήνα. Τα Λεχαινά ήταν ο τροφοδότης, με καλλιέργεια και εμπόριο σταφίδας, τυροκομικά και «Γενικό Εμπόριο Τροφίμων», όπως έγραφε και η ταμπέλα στο μαγαζί. Η επιχείρηση τροφοδοτούσε όλα τα χωριά των σημερινών Δήμων Ανδραβίδας-Κυλλήνης και Πηνειού. Μετά ήλθε ο πόλεμος και ο εμφύλιος, καταστροφή. Ο πατέρας μου έλεγε: «επέστρεψα στα Λεχαινά μόνο με τη γραφομηχανή και τη γυναίκα μου».

Ξανά από την αρχή, με μόνη βάση πια τα Λεχαινά. Πάλι Γενικό Εμπόριο Τροφίμων, σε αρκετά μικρότερη όμως κλίμακα. Αντιπροσωπείες, όπως τα άλευρα Ευαγγελίστριας Καλαμάτας, τροφές Γιώτη, ασβέστης Μεγάρων και πολλές άλλες που δε θυμάμαι πια. Εξακολουθούσε και τότε να τροφοδοτεί την ίδια, μεγάλη για τα δεδομένα της εποχής, περιοχή. Από το Βαρθολομιά στη Μανωλάδα, από το Ζόγκα στην Κυλλήνη και από το Τραγανό στο Κάστρο. Ο μπάρμπα ο Νιόνιος έπαιρνε τις παραγγελίες γυρίζοντας με προπολεμική BSA και η φοράδα μας, η Ψαριά, τις εκτελούσε.

Τότε είχαμε ξεμυτίσει και εμείς: Τα μεγάλα αγόρια των δύο οικογενειών, που ζούσαμε στο ίδιο σπίτι, όπου ζούσαν και οι υπάλληλοι. Ο Καλογιάννος, που ζωή να έχει, εξακολουθεί να κάνει την ίδια δουλειά που έμαθε στα Μπαλαουρείκια στην ευρύτερη περιοχή της ορεινής Ηλείας, ο Άγγελος από τις Ξενιές, που έφυγε νωρίς, και στο τέλος ο Κώστας. Ίδια ηλικία, ίδια εφηβεία. Μαζί στο μπακάλικο, στις μεταφορές από τον σιδηροδρομικό σταθμό, και η καλύτερή μας, με την Ψαριά στο κάρο, στις διανομές των παραγγελιών στα χωριά της περιοχής, ιδίως το καλοκαίρι. Όταν ξεφορτώναμε κλέβαμε ό,τι φαγώσιμο βρίσκαμε, καρπούζια, αγγούρια, καλαμπόκια, μόνο για την πάρτη μας και όχι για τροφοδοσία των σπιτιών μας. Τότε δε μας ενοχλούσε κανένας, άλλες εποχές. Παρεμπιπτόντως, όταν σε μερικά χωριά συναντώ γέρους που με θυμούνται καρολόγο, η συγκίνηση είναι αφάνταστη, περισσότερο από τα κατοπινά.

Εμένα μου άρεσε περισσότερο γιατί είχα την ελευθερία να ξεφεύγω από τη κλειστή κοινωνία, αλλά και την κάλυψη να κυκλοφορώ αργότερα από τις ώρες απαγόρευσης των μαθητών, ως εργαζόμενος...

Την Κυριακή, μέρα ανάπαυσης της Ψαριάς, την μετατρέπαμε σε μέρα ιππασίας, ιππεύοντας γύρω από τη πλατεία για να κάνουμε εντύπωση στα κορίτσια, που έβγαιναν οικογενειακά, για να πιούν Tam-Tam ή λεμονάδα.

Στο ποδόσφαιρο ο Κώστας ήταν ασυναγώνιστος, ξεγελώντας τους αντίπαλους, λόγω του ότι ήταν εκ γενετής κουτσός από το ένα πόδι και τους μπέρδευε στην τρίπλα. Θύμιζε τον μεγάλο Γκαρίτσα, που και αυτός ήταν κουτσός. Φτιάξαμε μια ομάδα, τη Θύελλα, αλλά όλοι την έλεγαν Πανβουκολιακό, από το παρατσούκλι του. Έτσι την έγραφε και «Η Ομάδα», το αθλητικό ένθετο των ΝΕΩΝ! Τις Κυριακές γεμίζαμε το κάρο με την ενδεκάδα και τρέχαμε στα χωριά, απ' όπου τις περισσότερες φορές φεύγαμε κυνηγημένοι, κάνοντας τη Ψαριά να τροκάρει με χίλια. Με το θάνατο της Ψαριάς, πάψαμε να είμαστε καρολόγοι και εκσυγχρονιστήκαμε με τρίκυκλο, με λιγότερη όμως ευχαρίστηση από το άλογο.

Ανεβήκαμε και οι δυο στην Αθήνα. Εγώ για σπουδές, ο Κώστας έγινε μαρμαράς. Βρισκόμαστε όμως είτε σε καφεενεία του Υμηττού είτε στα Λεχαινά, με κορύφωση το αρνί του Πάσχα που έφτιαχνε στο σπίτι του.

Με καμάρωνε ωσάν τον αδελφό του και μου λείπει. Παρηγοριά μου είναι ότι η γυναίκα και τα παιδιά του μου είπαν ότι στα τελευταία λόγια του με ανέφερε...Ας είναι οι αναμνήσεις βάλσαμο για όλους όσοι τον αγαπήσαμε...

Πηγή

<https://proini.news/%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CF%80%CE%BF%CE%BB%CF%8E%CE%BD%CF%84%CE%B1%CF%82-%CF%84%CE%BF-%CF%87%CE%B8%CE%B5%CF%82-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%BF%CE%BD-%CE%B1%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CF%86%CF%8C-%CE%BC/>